

Sdílení o.p.s.

10 let se Sdílením

ZÁKLADNÍ INFORMACE

Název: Sdílení o.p.s.
Sídlo: Masarykova 330, 588 56 Telč
IČ: 22673377

Bankovní spojení:

Běžný účet: 3100008951/7940

Účet veřejné sbírky na podporu
domácí hospicové péče:
100011997/7940

Pro platby ze zahraničí:

IBAN: CZ9479400000003100008951
SWIFT/BIC CODE: SPWTCZ21
Waldviertler Sparkasse Bank AG, pobočka
Dačice

Ředitelka: Bc. Michaela Čeřovská

Správní rada: RNDr. Miloš Vystrčil (předseda), Hana Müllerová, Marie Gregorová, Jan Boháčík, Bc. Lucie Váchová, MUDr. Jan Heralecký

Dozorčí rada: Bc. Jana Zatloukalová (předsedkyně), Ing. Zdeněk Antoň, Ing. Irena Fatrová

NAŠE POSLÁNÍ:

Jsme nezisková organizace, která v Telči a okolí od roku 2007 poskytuje sociální a zdravotní služby. Pomoc směřujeme k seniorům, ke zdravotně postiženým a k nevyлéčitelně nemocným lidem a jejich rodinám. Přejeme si, aby tito lidé, pokud to chtějí a mají k tomu vhodné záze-
mí, mohli i přes omezení spojená s jejich stavem zůstat doma a žít co nejkvalitnější život.

KONTAKT

Web: www.sdileni-telc.cz
E-mail: sdileni.telc@gmail.com
Telefon: 777 574 975
ID datové schránky: ihcv3g6

POSKYTOVANÉ SLUŽBY

- odlehčovací služba
- domácí hospicová péče
- odborné sociální poradenství
- půjčovna zdravotních a kompenzačních pomůcek
- dobrovolnický program
- dobročinný obchod

„...spěchejme milovat lidi, protože rychle odcházejí! ...až budeme na konci, nebudeme trpět tím, co jsme špatného udělali, pokud jsme toho litovali, ale tím, že jsme mohli milovat, ale nemilovali, že jsme mohli pomoci, ale nepomohli, že jsme mohli zavolat, ale nezavolali, že jsme se mohli usmát, ale neusmáli, že jsme mohli podržet ruku, ale nepodrželi...“

Jan Twardowski

OBSAH

Úvodem	4
Rok 2007	6
Rok 2008	7
Rok 2009	8
Rok 2010	9
Rok 2011	10
Rok 2012	11
Rok 2013	12
Rok 2014	13
Rok 2015	14
Rok 2016	15
Slova našich klientů	16
Lidé ve Sdílení v letech 2007–2016	18

Slavíme 10. výročí a uvědomujeme si, že je to z velké části zásluha našich dárců. Bez nich by naše činnost nebyla vůbec možná.

Prosím, pomozte nám i Vy pomáhat rodinám pečujícím doma o své blízké.

Staňte se například pravidelným dárcem a založte si trvalý měsíční příkaz na částku, která Vám vyhovuje.

Děkujeme Vám.

Sdílení o.p.s.

ÚVODEM

Roman Fabeš

(starosta města Telče):

„Určitě každý z nás někdy potřeboval pomoc ve složité životní situaci. A přestože se v jednom z přísloví říká, že nejlepší pomoc najdete na konci své ruky, vždy člověka potěší, když ji najde i někde jinde. Velice si vážím toho, že v našem městě a regionu máme už 10 let Sdílení. A že Sdílení poskytuje hospicovou péči všem potřebným. Sám jsem se přesvědčil o tom, jak je kvalitní. Poděkování patří paní Gregorové, která se nenechala odradit spoustou problémů a v Telči dala dohromady tým skvělých lidí ochotných pomáhat. A děkuji současné paní ředitelce Čerovské a všem jejím spolupracovníkům, že v této činnosti dále pokračují a rozšiřují poskytované služby. Jako výraz poděkování rozhodlo zastupitelstvo města Telč udělit Sdílení o.p.s. Cenu města Telč za rok 2017.“

Marie Gregorová

(zakladatelka a členka
správní rady Sdílení o.p.s.):

„Deset let Sdílení je pro mě výzvou k ohlédnutí a bilancování. Myšlenka zřídit hospicovou péči v tomto regionu vznikla na počátku roku 2007. Postupně jsme se seznamovali s problematikou této specifické služby, která zde nemá tradici a hledá místo v naší společnosti. Během let velkého úsilí, bojů s větrnými mlýny, proher a vítězství se nám podařilo uvést myšlenku v život a v roce 2010 jsme začali poskytovat nejen domácí hospicovou péči, ale také odborné sociální poradenství včetně půjčovny kompenzačních pomůcek a terénní odlehčovací službu. Jsem vděčná za vše, co jsem díky Sdílení prožila, co jsem se naučila, za setkání s úžasnými lidmi, kteří mi pomáhali a věřili v dobrou věc. Vám všem děkuji.“

Miloš Vystřčil

(předseda správní rady Sdílení o.p.s.):

„Máte před sebou nemnoho stránek o vzniku a deseti letech fungování v čase se měnící skupiny lidí zvané Sdílení. Po asi čtyřech letech svého působení ve Správní radě si troufám napsat, že se jedná o velmi skromný popis někdy až neuvěřitelného příběhu, na jehož začátku bylo nezdolné odhodlání, vůle a velká odvaha. Troufám si také napsat, že máte před sebou velmi strohý popis ve skutečnosti velmi barvitého příběhu, který je plný pádů i šťastných událostí. Příběhu, který je mimořádný tím, že je plný pomoci, plný snahy být užitečný, plný snahy napomáhat tomu, aby život byl lepší. Považuji za velké štěstí, že jsem při své cestě životem Sdílení potkal a je pro mě velkou ctí a potěšením, že jsem se do jeho činnosti mohl zapojit.“

Michaela Čerovská

(ředitelka Sdílení o.p.s.):

„Do příběhu Sdílení jsem vstoupila před necelými pěti lety, když jsem se s rodinou přestěhovala z druhého konce republiky do Telče. Měla jsem tehdy v úmyslu přihlásit se ve Sdílení jako dobrovolník, ale podivuhodnou shodou okolností jsem se místo toho stala ředitelkou. Trochu jsem se bála, že je to troufalost, přijmout takové místo coby rozkoukávající se náplava od dvou malých dětí. Jenže jsem už tušila, že tady mám co dělat s prací svých snů a že stojí za to překonat strach, skočit do vody a zkusit v ní plavat. A opravdu to za to stálo. Sdílení je pro mě školou života a místem úžasné fungující týmové spolupráce. Jsem vděčná všem, díky kterým Sdílení je už 10 let na světě a ze srdce jim za to děkuji.“

Martina Břeňová

(ředitelka pro programy a rozvoj Nadačního fondu Avast):

„Jednoho dne, roku 2013, mi zavolal Matěj Lejsal, ředitel Domova Sue Ryder. Rád by našemu nadačnímu fondu vrátil dar 100 tisíc korun, který dostali na povodně. Podařilo se mu pokrýt škody odjinud. Matěj je fěr a tak jsme ho požádali, aby navrhl někoho jiného, kdo peníze nejlépe využije. Lidé z Domova Sue Ryder doporučili domácí hospic v Telči. Tak jsem se poprvé setkala s Míšou Čerovskou, tehdy čerstvou ředitelkou, která spolu s jednou sestřičkou na dohodu o provedení práce právě zvažovala, co dál. Rozhodly se vzít Matějův dar jako znamení a pokračovat. Dneska dostáváme PFka, kde je vyfocený celý hospicový tým, který roste a s velkou péčí se stará o pacienty na Telčsku. Z Míši se stala jedna z nejzajímavějších osobností v paliativní komunitě, která se nebojí pojmenovávat výzvy tak jak jsou a hledat odvážná řešení. Všem lidem ve Sdílení za vše děkuji a přeji, aby jim dlouho vydrželo nasazení pečovat o své pacienty, ale nezapomínali zasloužené pečovat i o sebe.“

Monika Marková (místopředsedkyně Fóra mobilních hospiců a ředitelka Hospice sv. Štěpána v Litoměřicích):

„Ač ze Severních Čech, mám telčské Sdílení moc ráda. Jednak proto, že ze všech jeho veřejných aktivit číší laskavost, otevřenost a dobrá nálada. Pak také pro osobu jeho ředitelky, která v sobě spojuje mírnost, pokoru, a přitom rozhodnost a schopnost řídit a činit nelehká rozhodnutí. Všichni pracovníci, které osobně znám, jsou lidé empatictí, citliví a profesionální, což musí oceňovat především klienti a pacienti i jejich blízcí. Vážím si jich a moc ráda s nimi slavím. Oslava desátých narozenin je pro Sdílení jistě krásná příležitost ohlédnout se zpět na ušlou cestu, na požehnané dílo, na mnoho lidských příběhů, které směli jeho pracovníci se svými klienty sdílet. Vstupují do života druhých v nelehkých životních situacích. Blízko pozemského závěru života. Ve chvílích, kdy se vše katalyzuje, kdy vyplouvají na povrch stará zranění, ale také věci krásné a plné lásky. Moc všem ve Sdílení přeji, aby těch radostných chvil bylo v jejich práci co nejvíce a ty těžké aby vždy mohli s někým sdílet. Ať vás i vaše klienty provází Boží požehnání i lidská přízeň!“

Rok 2007

První rok Sdílení byl rokem hledání. Přesto to byl rok, kdy se začal psát příběh něčeho důležitého, co dnes překonává tehdejší nesmělá očekávání zakladatelek Marie Gregorové a Jany Boháčikové. Jejich původním záměrem byla stavba kamenného hospice, ale po zralých úvahách z tohoto nápadu sešlo a nahradila ho vize domácí hospicové péče na Telčsku.

První „hospicovní nadšenci“ se sešli na přednášce MUDr. Marie Svatošové. Další inspirace přicházela z Hospice sv. Alžběty v Brně a také z holandského Hospice Utrecht, jehož dobrovolnice Eva van Dijk Kriz se pro Sdílení stala jakousi duchovní matkou. Díky tehdejší místostarostce Haně Müllerové byla hned na začátku navázána dobrá spolupráce s městem Telč. S vděčností můžeme říci, že se do dnešních dnů stále prohlubuje.

Když vzpomínáme na začátky Sdílení, nesmíme opomenout Hospicové hnutí

Vysočina (HHV) z Nového Města na Moravě v čele s tehdejší ředitelkou Ivou Kondýskovou. Pod záštitou HHV proběhlo první školení dobrovolníků.

Záhy začala první jednání na Krajském úřadě Kraje Vysočina a uskutečnilo se neformální setkání s tehdejším hejtnem Kraje Vysočina panem Milošem Vystřilem.

Občanské sdružení Sdílení bylo zaregistrováno dne 18. 10. 2007.

Rok 2008

Ve druhém roce Sdílení oficiálně zahájilo svoji činnost. Prvními službami se stala poradna a půjčovna pomůcek. Pořádali jsme různá školení s praktickými nácviky péče. O své zkušenosti z této oblasti se s námi podělili naši hosté z Hospice Utrecht z Holandska. Společně jsme uspořádali besedu pro veřejnost na téma „Jak být nablízku poslední týdny a dny života“, kde hovořila ředitelka z Hospice Utrecht paní Hetty Stock a ředitelka HHV paní Iva Kondýsková. Spoustu inspirace jsme načerpali i v Hospici Citadela ve Valašském Meziříčí.

Začali jsme rozvíjet také dobrovolnictví. Navázali jsme spolupráci s Domovem pro Seniors v Telči a naši dobrovolníci začali pravidelně docházet na návštěvy k jeho klientům.

Město Telč se rozhodlo otevřít na poliklinice tzv. Centrum poraden. Sdílení se stalo jeho součástí a získali jsme tak své první zázemí. Základní poradenství poskytovala Marie Gregorová.

Věnovali jsme hodně úsilí vybavování půjčovny pomůcek. Radovali jsme se z pomůcek, které jsme získali darem od Nadace Dobré dílo sester sv. Karla Boro-mejského, od Domova důchodců Onšov a od Hospice Utrecht z Holandska.

Jak je již z textu znát, na počátku Sdílení stála neskutečná vůle a nadšení dobrovolníků, kteří se rozhodli šířit hospicovou myšlenku a věnovat svůj čas a energii něčemu, o čem se ve společnosti moc nemluvilo – důstojnému umírání v kruhu nejbližších.

Rok 2009

Ve třetím roce už jsme měli za sebou spoustu dobrovolnické práce a velkého úsilí. Odměnou nám ale byly vstřícné reakce okolí, např. v podobě benefičního koncertu pěveckého sboru Smetana Telč a Melodie Jihlava.

Na Krajském úřadě Kraje Vysočina jsme zaregistrovali naši první sociální službu - odborné sociální poradenství. Marie Gregorová se díky tomu stala prvním zaměstnancem Sdílení. Poskytovala poradenství, půjčovala pomůcky a koordinovala dobrovolníky.

Neztráceli jsme ale ze zřetele naši původní myšlenku o domácí hospicové péči. Ještě jsme nemohli naplno spustit její poskytování, ale zato jsme mohli udělat kus práce na poli informovanosti formou různých besed a přednášek. Jednou z nich byla i beseda pro širokou veřejnost s názvem „Hospicová a paliativní péče v Holandsku“. Naši hosté Hetty Stock, Eva van Dijk Kriz a Jan Veheij z Hospice Utrecht se podělili o své zkušenosti s doprovázením umírajících.

Rok 2010

Čtvrtý rok byl jedním z klíčových, protože jsme konečně mohli začít systematicky pomáhat klientům přímo u nich doma. Obracelo se na nás stále více lidí, ale zjistili jsme, že jen část z nich potřebuje domácí hospicovou péči. Rostla však poptávka po pečovatelkách, které by pomohly s péčí o nesoběstačného člověka v době, kdy jeho rodina potřebuje být mimo domov. Proto jsme na Krajském úřadě Kraje Vysočina zaregistrovali terénní odlehčovací službu a začali jsme budovat její tým. Pořídili jsme také první dva služební automobily.

Podpora Sdílení přicházela z různých směrů a vždy nás zahřála u srdce. Získali jsme pomůcky do půjčovny od firmy Vital z Holandska a materiální pomoc přišla i od Jara Dočkala z Nadačního fondu Dien. Domov pro seniory Háje z Prahy nám věnoval mechanické postele a Nadace Dobré dílo sester sv. Karla Boromejského nám poskytla pomůcky do půjčovny a nábytek na dovybavení poradny.

Krásnou zpětnou vazbou pro naše dobrovolníky byla nominace na cenu Ď 2010. Snahy o zřízení domácí hospicové péče byly v závěru roku konečně úspěšné – stali jsme se registrovaným nestátním zdravotnickým zařízením v oboru domácí zdravotní péče. Začali jsme pečovat o první pacienty a pokračovali jsme také v osvětě. Uspořádali jsme setkání praktických lékařů na téma „Domácí hospicová péče na Telčsku a Třeštsku“ a prezentovali jsme naše služby na odborné konferenci v nemocnici v Jihlavě.

Rok 2011

Pátý rok jsme věnovali rozvoji všech našich služeb. Zvýšená poptávka a příliv nových klientů na sebe nenechaly dlouho čekat, a proto jsme rozšířili pracovní tým. Brzy jsme poznali, že vysoká kvalita služby je spojená s pravidelným vzdáváním všech pracovníků. V tomto roce jsme se zaměřili na osobní rozvoj a sdílení zkušeností z pečování a doprovázení. Ve všech organizacích dělají dobrovolníci svoji práci nezištně a bez nároku na peněžitou odměnu. Jinak tomu nebylo a není ani ve Sdílení. Jsme si ale vědomi, že bez motivace a ocenění této práce by nadšení dobrovolníků postupně ubývalo. Naši dobrovolníci jsou součástí týmu Sdílení a od začátku si jejich přítomnosti nesmírně vážíme. V roce 2011 byla jejich práce oceněna také třetím místem v soutěži Skutek roku, vyhlašované Krajem Vysočina. Uznání se dobrovolníkům dostalo i nominací na Cenu Ď a pozváním na slavnostní vyhlášení v Národním divadle. Velkou radost nám v tomto roce přinesly i dva benefiční koncerty.

Rok 2012

Šestý rok se nesl ve znamení týmového vzdělávání, ale také velkých změn. Ředitelka Sdílení, Marie Gregorová, vypsalala výběrové řízení na pozici ředitele. Celému týmu bylo jasné, že po úspěšné práci Marie Gregorové nebude lehké najít jejího nástupce. Co se vzdělávání týče, během celého roku jsme byli součástí projektu „Vzdělávejme se pro růst“. Potěšilo nás, že Sdílení prošlo s výborným výsledkem inspekci kvality sociálních služeb, která byla zaměřena na odlehčovací službu. Inspektorky ocenily vysokou úroveň služby. Navázali jsme i na úspěšné benefiční koncerty, tentokrát opět díky sboru Smetana a Triodam.

V srpnu se v rámci festivalu Prázdniny v Telči konal první Den Sdílení, který od té doby pořádáme každým rokem. Na program prvního ročníku bylo „Sdílení objetí zdarma“. Velké ulehčení naší práce a zároveň možnost rozšíření služeb přinesl nákup dvou osobních aut, z nichž jedno je speciálně upraveno pro přepravu lidí na vozíku.

Rok 2013

V sedmém roce předala Marie Gregorová vedení Sdílení nové ředitelce Michaelae Čerovské. Zůstala ale naší aktivní součástí jako členka správní rady. Zároveň proběhla změna právní formy z občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost. Předsedou správní rady se stal senátor Miloš Vystrčil.

Zájem o odlehčovací službu se zvýšil natolik, že jsme rozšířili tým pečovatelek na téměř dvojnásobek. Rozhodli jsme se napřít síly do rozvoje domácí hospicové péče. Jeli jsme se inspirovat do domácího hospice Cesta domů (Praha) a do Domácího hospice Duha (Hořice). Vrátili jsme se s hlavou jako pátrací balón, ale s nadšením a radostí z nově uzavřených přátelství. Chtěli jsme náš zápal pro hospicovou péči sdílet s dalšími lidmi, a proto jsme uspořádali přednášku pro odborníky „Paliativní medicína v praxi“ a výstavu „Nevšední tvář radosti“. Kromě již zavedeného letního Dne Sdílení jsme v adventním čase odstartovali také tradici pořádání jarmarků.

Rok 2014

Osmým rokem nás provázela stále jasnější představa, jaký domácí hospic chceme budovat, a stále větší otazníky, jak do něj sehnat další sestřičky a lékaře a z čeho je zaplatit. Často jsme měli pocit, že jsme ve slepé uličce, ale nepřestali jsme věřit, že se snažíme uskuteč-

nit správnou věc. Než se do nás stihly zahlodat pochyby, stal se většinou zázrak. Jako tehdy v závěru předešlého roku, když jsme si řekli, že nebudeme s přijetím tolik potřebné sestřičky čekat na lepší finanční situaci a vezmeme ji hned, protože jinak můžeme myšlenku

na domácí hospic rovnou pustit k vodě. A několik dní na to jsme dostali zcela nečekanou nabídku Nadačního fondu Avast na dar ve výši 100 000 Kč na provoz domácího hospice. Byla to pro nás velká vzpruha, dodalo nám to odvahu a z té zkušenosti čerpáme dodnes.

Rok 2015

Devátý rok byl plodný ve všech ohledech. Abychom mohli vyhovět rostoucí poptávce po odlehčovací službě, opět jsme rozšířili pečovatelský tým. Tím pádem jsme museli také rozšířit vozový park. Domácí hospic se po krůčcích i krocích přibližoval tomu ideálu, jak jsme si ho před několika lety vysnili. Takový vývoj ve všech službách ale také přinesl nutnost nespolehat se jen na státní dotace

a mnohem více finančních prostředků si zajišťovat vlastními silami. Zde do hry v pravý čas znovu vstoupil Nadační fond Avast. Rozhodl se totiž naučit domácí hospice, jak se dělá fundraising. Měli jsme štěstí a ocitli jsme se ve vybrané skupině. Znamenalo to pro nás 18 měsíců intenzivního vzdělávání, rozšíření týmu o pozici fundraisera a otevření dobročinného obchodu.

Rok 2016

V desátém roce jsme plně pochopili, že s prací na rozvoji našich služeb nebudeme nikdy hotoví. Každý nový člen týmu přináší množství výborných nápadů a zlepšováků, které nelze nerealizovat. Když už padáme na ústa, tak přibrzdíme, ale většinou nám to dlouho nevydrží. Tým stálých spolupracovníků Sdílení už tvoří více než 20 lidí. Každý se ze své pozice snaží přispět k tomu, aby to rodiny, do jejichž života zasáhly starosti spojené se stářím či vážnou nemocí, měly co nejsnazší.

Naše práce není jednoduchá, ale často z ní máme radost a platí to i roku 2016. Marie Gregorová, díky které Sdílení existuje, získala titul Žena regionu Vysočina a ocenění Senátu ČR. Díky vstřícnosti města Telč jsme se přestěhovali do nových, větších a lepších prostor. Díky podpoře Nadačního fondu Avast jsme se zúčastnili studijní cesty do hospiců v Londýně. Naši činnost podpořilo mnoho lidí, nadací i firem. Nejvíce nás ale stejně těší spokojenost našich klientů, protože oni jsou smyslem naší práce.

SLOVA NAŠICH KLIENTŮ

Milé Sdílení,

ožíváme se po delší době a doufáme, že se nám podaří najít slova, jak poděkovat za vaši podporu a pomoc.

Na konci srpna loňského roku jsme si po krátkodobé hospitalizaci dovezli naši babi z jihlavské nemocnice. Odváželi jsme ji tam cca 2-3 týdny zpět s tím, že poslední dobou se zdá trochu přepadlá a moc nejl. Po několika dnech hospitalizace a několika vyšetřeních nám byla sdělena diagnóza – rakovina žlučníku v pokročilém stadiu, s tím, že jí zbývá několik týdnů života.

V pátek jsme si ji vyzvedli – s léky na víkend a s tím, že se máme v pondělí domluvit s jejím obvodním lékařem co a jak dále.

V pondělí jsme se od jejího lékaře v obrysech dozvěděli, co nás čeká. Už přes víkend jsme se rozhodli, že pokud to bude možné a zvládneme to (podotýkám, že jsme vůbec netušili, do čeho jdeme), necháme si babi doma. Když jsme to lékaři oznámili, rozepsal nám léky a doporučil, ať se obrátíme na vás.

A hned následující pátek jsme měli schůzku

s vámi. Dodnes si pamatujeme, jak jsme seděli v kanceláři a povídali si. Vy jste se ptali na všechny podrobnosti ohledně jejího zdravotního stavu. Vysvětlili jste nám, jak nám můžete pomoci po zdravotní i jiných stránkách a co nás vlastně čeká. A jak se o babi a potažmo i o nás postaráte.

Bylo to první uklidňující zkušenost za posledních několik týdnů. Ne, že bychom se přestali bát toho, co nás čeká, ale najednou jsme měli pocit, že na to nejsme sami, a že se máme na koho obrátit.

A pak to tak skutečně bylo. Kontroly zdravotního stavu vašim lékařem a sestřičkami v domácím prostředí, kdy jsme ji nemuseli vyčerpávat složitým převážením. Rady jak dávkovat léky, co jí dávat k jídlu, jak ji umývat, jak používat pleny. Informace, jak budou vypadat jednotlivé „zlomy“ nemoci, jak to poznáme a co následně dělat. Zajištění léků. Ujistění, že můžeme kdykoliv volat, když bude potřeba a vy přijedete. Psychická podpora a nabídka případného řešení sociální pomoci. Ale nejen to. Hlavně hřejivý a lidský přístup, jak vůči babi, tak vůči nám. A v závěru i pomoc a rady se zajištěním posledních věcí.

Asi se nedá slovy popsat, co tohle všechno pro nás znamenalo. To nejdůležitější byla jistota, že máme pomoc a podporu, kdykoliv ji budeme potřebovat.

Když se podívám zpět, bylo to určitě náročné období. Z babi, která nás byla schopná celý život „dirigovat“ se během poměrně krátké doby stával čím dál tím menší „človíček“, zcela závislý na naší pomoci. Bylo to období smutné a bolestivé, ale bylo svým způsobem i krásné. Jako rodina jsme se semkli a myslíme, že jsme babi pomohli odejít důstojným způsobem, bez stresu, nejistoty a v naprostém klidu.

A to hlavně díky VÁM, vaší profesionalitě, lidskému přístupu a ochotě podpořit a pomoci.

Víme, že to není zdaleka všechno, co děláte. Pomáháte v rámci celého Sdílení lidem s postiženími, vážnou nemocí, pomáháte seniorům a úplně samozřejmě také jejich rodinám. Velmi si vážíme vaší nedocenitelné a náročné práce a pomoci. Díky za to, že jste.

Rodina Šebestova

Tým v roce 2017

Lidé ve Sdílení v letech 2007-2016

(zaměstnanci, dobrovolníci, členové občanského sdružení
a členové správní a dozorčí rady obecně prospěšné společnosti)

Adamcová Marie
Adámková Irena
Andreasová Helena
Antoň Zdeněk
Antoňová Hana
Bělíková Jana
Bloudíčková Pavla
Boháčik Jan
Boháčiková Jana
Bouzková Jana
Brotánek Petr
Brtvová Ivana
Bučková Hana
Burianová Hana
Coufalová Petra
Čáp Petr
Čápková Vlasta
Čermáková Silvie
Čeřovská Michaela
Dejmková Pavla

Drexlerová Martina
Erlebachová Jitka
Erlebachová Monika
Fašinová Marie
Fatrová Irena
Floriánová Karla
Gregorová Marie
Grossmannová Pavla
Habermannová Michaela
Havlíková Ilona
Havránková Barbora
Heralecký Jan
Holubarová Zita
Horáček Jaroslav
Hořák Matěj
Hradil Ladislav
Jarolímková Veronika
Javůrek Jiří
Joklová Jana
Koniřová Eva

Kopečná Milena
Kostelníčková Tereza
Koubíková Helena
Koževnikovová Renata
Krejčová Dagmar
Křížková Jana
Křížová Bára
Křížová Jana
Kufová Veronika
Leličová Kateřina
Malá Petra
Misařová Romana
Mokrá Helena
Mokrý Lukáš
Morava Tomáš
Mrkvová Bronislava
Müllerová Hana
Němcová Jana
Némethová Katarína
Novák Jan

Lidé ve Sdílení v letech 2007-2016

(zaměstnanci, dobrovolníci, členové občanského sdružení
a členové správní a dozorčí rady obecně prospěšné společnosti)

Novák Josef
Novák Tomáš
Nováková Dana
Nováková Olga
Nováková Petra
Nováková Zuzana
Opatrná Marie
Píšová Miloslava
Pokorná Pavla
Pöndlová Andrea
Ryneš Zdeněk
Rynešová Dagmar
Řičánek Jaroslav
Sedlák Tomáš
Snížková Jarmila
Sobotková Lucie
Stolaříková Irena
Stolaříková Iveta
Stolaříková Monika
Svěráková Marie

Svoboda Milan
Svobodová Anna
Svobodová Helena
Šabatková Ivana
Šaštínská Jaroslava
Šebestová Denisa
Šebestová Jaroslava
Šimková Jana
Šindlerová Ilona
Šiplová Věra
Šišovská Markéta
Šiškovská Markéta ml.
Šmikátorová Naděžda
Štamberová Dana
Štěpánek Karel
Štokrová Terezie
Tomášová Marie
Trojanová Eva
Trojanová Soňa
Tržil Petr

Uhlířová Helena
Urbanová Eva
Vácha Miroslav
Váchová Lucie
Vaničková Drahoslava
Vejborová Ivona
Vejmělková Renata
Vidláková Linda
Vybíralová Lucie
Vystrčil Miloš
Zamazal Jiří
Zatloukalová Jana
Žákovská Barbora
Žákovská Jitka
Žákovská Miloslava

Vydalo Sdílení o.p.s. v říjnu 2017
u příležitosti 10. výročí založení organizace